

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2022:270152

Datë: 23.01.2025

Numri i dokumentit: 06746799

Ca.nr.10555/24

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË–Departamenti i Përgjithshëm, Divizioni Civil, në kolegjin e përberë nga gjyqtarët Enes Mehmeti, kryetar i kolegjit, Nora Bllaca-Dula dhe Nehat Idrizi anëtarë të kolegjit në çështjen juridike kontestimore të paditësit Z.S., nga Prizreni, të cilin sipas autorizimit e përfaqëson Shoqëria e Avokatëve Studio Ligjore & Financiare “K...A...”, Prishtinë, U....., kundër të paditurës Shërbimi Spitalor Klinik Universitar i Kosovës - Spitali Rajonal “Prim. Dr. Daut Mustafa” në Prizren, me objekt kontesti kompensimi i pagës së 13-të, duke vendosur sipas ankesës së paditësit, të paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prizren–Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.4134/2022 të datës 27.12.2023 , në seancën e kolegjit të mbajtur me datë 23.01.2025, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET si e pa bazuar ankesa e paditësit Z.S., nga Prizreni, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prizren–Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.4134/2022, të datës 27.12.2023, **VËRTETOHET**.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e atakuar, ka vendosur si në vijim: *“I. REFUZOHET në tërësi kërkesëpadia e paditësit Z.S., nga Prizreni, kundër të paditurës Shërbimi Spitalor Klinik Universitar i Kosovës - Spitali Rajonal “Prim. Dr. Daut Mustafa” në Prizren, me të cilën ka kërkuar që të “detyrohet e paditura, që paditësit, në emër të kompensimit të pagave të 13-ta, për vitet 2019, 2020, 2021 dhe 2022, t’ia paguajë shumën prej 1,413.81 euro dhe për rrezikshmëri vlerën sipas caktimit të ekspertizës financiare për vitet 2019, 2020, 2021 dhe 2022, të gjitha këto me kamatë ligjore prej 8% e cila llogaritet nga data e parashtrimit të padisë e deri në pagesën definitive dhe shpenzimet e procedurës kontestimore, të gjitha këto në afat prej 7 (shtatë) ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së aktgjykimit, nën kërcënim të përmbarrimit të dhunshëm” e pa bazuar.II. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale.”.*

Kundër këtij aktgjykimi i autorizuari i paditësit brenda afatit ligjor ka paraqitur ankesë, për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që Gjykata e Apelit të aprovoj në tërësi si të bazuar ankesën e paditësit, të ndryshoj aktgjykimin e atakuar me ankesë, ashtu që të aprovohet në tërësi si e bazuar kërkesëpapia e paditësit, ose të prishet dhe i njëjti të kthehet në rigjykim.

Përgjigje në ankesë nuk ka paraqitur e paditura.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të nenit 194, 195 dhe 200 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

-Ankesa e paditësit është e pa themeltë.

Nga shkresat e lëndës konstatohet se paditësi përmes të autorizuarit të tij, ka paraqitur padi me datë 19.11.2022, kundër të paditurës për kompensimin e pagës së 13-të, me detaje të tjera të përshkuara si në padi.

Gjykata e shkallës së parë duke u bazuar në dispozitat e nenit 399 par.1 të LPK-së, e cila dispozitë përcakton se: *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë ajo do të jep vendimin meritore me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpapia”,* ndërsa në paragrafin 2 është paraparë se *“Kërkesëpapia është e pathemeltë, në vështrim të paragrafit 1 të këtij neni, po që se qartazi është në kundërtënie me faktet e treguara në padi, apo, po që se faktet mbi të cilat mbështetet kërkesëpapia qartazi janë në kundërtënie me provat të cilat i ka propozuar paditësi, apo me faktet që janë botërisht të ditura,* andaj gjykata e shkallës së parë duke u bazuar në këtë dispozite ligjore, ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar C.nr.4134/2022 të datës 27.12.2023, me të cilin e ka refuzuar në tërësi si të pabazuar kërkesëpadinë e paditësit, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar.

Në arsyetim të aktgjykimit të atakuar, gjykata e shkallës së parë ka theksuar se e paditura, paditësi ia ka refuzuar kërkesën për kompensimin e pagave të 13-ta. Paditësi kërkesën e bazon në nenin 17 par. 2 të Kontratës Kolektive Sektoriale, mirëpo një kërkesë e tillë është e pabazuar, pasi që nuk kanë mundësi buxhetore për një gjë të tillë, për shkak mjeteve të kufizuara buxhetore. Në këtë drejtim, me njoftimin nr. prot. 7954 të datës 27.10.2023, ka njoftuar gjykatën se që nga viti 2018 e deri në vitin 2022, nuk kanë pasur mundësi buxhetore që të përmbushin pagën e 13-të për të punësuarit e saj, në këtë rast as për paditësen.

Lidhur me mënyrën e vendosjes gjykata e shkallës së parë është bazuar në nenin 399 të LPK-së, ndërsa vendimin mbi shpenzimet e procedurës kontestimore, gjykata e shkallës së parë e ka

marrë duke u mbështetur në dispozitën e nenit 450, 452 dhe 463 të LPK-së. (*me decidivisht si në arsyetim të këtij aktgjykimi*).

Gjykata e Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes vlerëson së qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika b), g), j), k) dhe m) e LPK-së, dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të nenit 194 të LPK-së, e po ashtu nuk është i përfshirë as në shkelje tjera të dispozitave të procedurës kontestimore, të cilat i ka pretenduar pala ankuese me ankesë.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të paditësit se aktgjykimi është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 pika (n) e LPK-së. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktgjykitimit të atakuar është mjaft i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e aktgjykitimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike dispozitivi me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet vendimtare për pathemelësinë e kërkesëpadsisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet edhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka aplikuar të drejtën materiale, kjo për arsyeje se me nenin 90 paragraf 1 të Ligjit të Punës 03/L-212 të datës 01.11.2010, përcaktohet se “*Marrëveshja Kolektive mund të lidhet në mes: a) organizatës së punëdhënësve ose përfaqësuesit të tij, dhe b) organizatës së të punësuarve ose kur nuk ekzistojnë organizata, marrëveshjen mund ta lidhin edhe përfaqësuesit e të punësuarve. Me paragrafin 2 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive mund të lidhet a) të nivel të vendit, b) në nivel të degës dhe c) nivel të ndërmarrjes. Me paragrafin 3 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive duhet të jetë në formë të shkruar, në gjuhën zyrtare të Republikës së Kosovës. Me paragrafin 5 përcaktohet se Marrëveshja Kolektive vlen për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin përsipër detyrimet e përcaktuara me marrëveshjen e tillë kolektive*”. Me nenin 17 paragraf 2, të Kontratës Kolektive Sektoriale të Shëndetësisë të datës 12.06.2018 përcaktohet se: “*Punëmarrësi mund të kompensohet me pagën e 13 (trembëdhjetë) për çdo vit kalendarik, në vlerën e pagës bazë, sipas mundësive buxhetore të punëdhënësit.*”.

Andaj, në rastin konkret paditësit me të drejtë i është refuzuar shumata me të cilën ka kërkuar që të detyrohet e paditura SHSKUK, që paditësit t’ ia paguaj në emër të pagës së trembëdhjetë (13) për tre (3) vitet e fundit të punës në lartësi të pagave mujore bazë në shumë të përgjithshme e cila do të përcaktohet, vërtetohet se e paditura, nuk ka pasur mundësi buxhetore për pagesën e pagës së 13-të.

Këtë fakt e mbështet edhe qëndrimi i Gjykatës Supreme të Kosovës, referuar mendimit juridik të saj (*mendimi juridik për zbatimin e Kontratës Kolektive Sektoriale lidhur me kërkesat e pagës së 13-të, të punëtorëve të shëndetësisë e dt.09.10.2023, faqja 2, pasuesi i fundit*), ku përcaktohet se: Nëse punëtori paraqet kërkesë për kompensimin e shpërblimit-pagës së 13-të, duke pretenduar se ka plotësuar kushtet e përcaktuara, mbetet në barrën e punëdhënësit që në

secilën fazë të procedurës kur gjykata i jep mundësi për tu deklaruar me prova konkrete, të provojë çështjen e mundësisë buxhetore, për shpërblimin e tillë.

Prandaj, për shkak të zbatimit të rregullt të procedurës dhe vërtetimit të tërësishëm dhe të rregullt të gjendjes faktike, gjykata e shkallës së parë për vlerësimin e vet ka dhënë arsye të mjaftuara dhe bindëse faktike dhe juridike mbi faktet relevante për të vendosur në këtë çështje juridike, të cilën në tërësi e aprovon edhe gjykata e shkallës së dytë, për çka edhe ka vendosur sikurse në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Në këtë drejtim edhe vendimi për shpenzimet e procedurës është në përputhje me dispozitat e LPK-së.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore, mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga të lartë cekurat e në mbështetje të dispozitës së nenit 194, 195 paragraf 1 pika d), lidhur me nenin 200 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
CA.nr.10555/2024, me datë 23.01.2025

Kryetar i Kolegjit-Gjyqtari
Enes Mehmeti